

ВТОРО ДѢЙСТВО.

(Една обща градина. По на страна сложена една маса за игра, около която сѣди Бойчо и други нѣкои играчи седнали или на крака, малко понастранѣ отдѣлно сѣди Срѣтко и до него едно стакло съ вино; подпрѣлъ съ палець главѣ и ся вижда че малко внимава на онова, що сѣ върши около него. Отъ другѣ-тѣ странѣ сѣди Петко и пуши чубукъ. Стефанъ огорченъ ходи наоколо и хвърга испитателни поглѣди ту на Срѣтка, ту на Петка и ся спира за малко близо оныя, кои-то стоѣтъ около масѣ-тѣ, дѣто играѣтъ. Отчаяніе-то, челоуѣкомързость-та, и горчиво-то укореніе побуждавахъ въ лице-то му невольни движенія. За нѣкое врѣме ся чувать само нѣколко рѣчи, кои-то ся относѣтъ се на игра-тѣ: „Попъ и Седмица — Шестица и Кѣцъ — Адутъ, Деветица и Десетица — и така на татѣкъ).

І. ЯВЛЕНІЕ.

Бойчо. (сѣдящъ отъ деснѣ-тѣ странѣ при играча, става; приближва до Стефана; изглѣдва го отъ главѣ до петы и го повиква съ прѣстъ на странѣ).

Испад. тѣр.